

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL D. H. 2017-12-13 SKUNDO**

2018 m. balandžio 20 d. Nr. S-67 (7-278/2017)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio – pranešėjas
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant
mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

Ramutei Matkevičienei
D. D.

2018-03-20 posėdyje išnagrinėjusi D. H. (toliau – Pareiškėjas) 2017-12-13 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2017-10-27 sprendimo Nr. 68-173, n u s t a t ė:

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) 2018-01-24 posėdyje išnagrinėjo Pareiškėjo 2017-12-13 prašymą atnaujinti skundo padavimo terminą Inspekcijos 2017-10-27 sprendimui Nr. 68-173 apskūsti ir 2018-02-19 sprendimu Nr. S-34 (7p-72/2017) Pareiškėjo prašymą tenkino.

Inspekcija 2017-10-27 sprendimu Nr. 68-173 patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2017-09-01 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (7.46-4.7.2) FR0682-359, kuriuo nurodyta Pareiškėjui į biudžetą sumokėti 206 953,49 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 60 687,59 Eur GPM delspinigių.

Ginčijamame sprendime nurodoma, kad Kauno AVMI atliko Pareiškėjo GPM apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo į biudžetą teisingumo patikrinimą už laikotarpį nuo 2008-01-01 iki 2008-12-31 bei surašė 2017-06-28 patikrinimo aktą Nr. (7.46) FR0680-295 ir Pareiškėjui papildomai apskaičiuota 206 953,49 Eur GPM.

Mokestinio patikrinimo metu, remiantis Lietuvos apeliacinio teismo 2017-01-06 nuosprendžiu baudžiamojoje byloje Nr. 1A-22-449/2017, šios baudžiamosios bylos medžiaga ir kita vietos mokesčių administratoriaus surinkta informacija, nustatyta, kad 2007–2008 m. Pareiškėjas iš BUAB "A1" banko sąskaitų bei šios įmonės kasos paėmė, taip pat į asmenines sąskaitas persivedė 10 635 011 Lt minėtos įmonės piniginių lėšų, iš jų: 2007 m. – 5 117 312 Lt (48,12 % visos sumos); 2008 m. – 5 517 699 Lt (51,88 % visos sumos). Atsižvelgiant į tai, jog

Lietuvos apeliacinis teismas nustatė, kad nuteistasis Pareiškėjas iš BUAB "A1" 2007–2008 m. iš viso pasisavino 5 744 066 Lt piniginių lėšų, kad minėto ūkio subjekto apskaitos dokumentai ir registrai yra prarasti ir mokesčių administratoriui nebuvo pateikti, patikrinimo metu, vadovaujantis Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 70 straipsnio 1 dalies, Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės), patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 „Dėl Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių patvirtinimo“, nuostatomis bei taikant ekonominių modelių metodą, įvertinus minėtas 2007 ir 2008 m. paimtų piniginių lėšų proporcijas (2007 m. – 48,12 %, 2008 m. – 51,88 %), konstatuota, kad Pareiškėjas iš BUAB "A1" 2007 m. gavo 2 764 045 Lt (5 744 066 Lt x 0,4812), 2008 m. – 2 980 021 Lt (5 744 066 Lt x 0,5188). Patikrinimo metu pripažinta, kad Pareiškėjo 2008 m. iš BUAB "A1" gauta 2 980 021 Lt suma – tai kitos su darbo santykiais nesusijusios ir ne individualios veiklos pajamos, kurios pagal mokesčio mokėjimo tvarką priskiriamos A klasės pajamoms (Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 22 str. 2 d. 1 p.). Mokesčių administratorius, vadovaudamasis MAĮ 10 ir 69 straipsniais, konstatavo, kad mokestį išskaičiuojančio asmens BUAB "A1" neįvykdyta prievolė išskaičiuoti mokestį ir jį sumokėti į biudžetą tenka Pareiškėjui, atitinkamai apskaičiuoti mokestį į biudžetą GPM.

Sprendime nurodoma, kad Kauno AVMI nuo apskaičiuoto 206 953,49 Eur GPM, papildomai apskaičiuavo 202 291,98 Eur GPM delspinigių, tačiau vadovaudamasi teisingumo, protingumo bei proporcingumo principais ir atsižvelgdama į ilgą delspinigių skaičiavimo laikotarpį bei jų dydį, Kauno AVMI atleido Pareiškėją nuo 70 %, t. y. 141 604,39 Eur, GPM delspinigių mokėjimo.

Sprendime cituojamos GPMĮ nuostatos dėl GPM objekto (GPMĮ 5 str. 1-2 d.), subjekto (GPMĮ 3 str.), pajamų (GPMĮ 2 str. 14 str.) sąvokos, pajamų pripažinimo (GPMĮ 8 str. 1 d., 2 d. 1 p.), pajamų klasifikavimo į A ir B klases (GPMĮ 22 str.), dėl pajamų gavimo kylančios mokesstinės pareigos, susijusios su GPM deklaravimu, apskaičiavimu bei sumokėjimu (GPMĮ 27 str.). Aptariamos MAĮ 69 straipsnio 1 dalies ir 70 straipsnio 1 dalies, Taisyklių nuostatos, šių nuostatų taikymą aiškinanti Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika (*LVAT 2009-10-01 nutartis adm. byloje Nr. A442-773/2009, 2011-06-13 nutartis adm. byloje Nr. A556-363/2011, 2013-11-12 sprendimas adm. byloje Nr. A556-715/2013 ir kt.*).

Inspekcija sprendime, atsižvelgdama į nustatytas aplinkybes dėl lėšų pasisavinimo, dėl apskaitos dokumentų ir registrų nepateikimo, konstatavo, jog pagrįstai, taikant MAĮ 70 straipsnio 1 dalį, mokesčių administratorius pripažino Pareiškėją 2007–2008 m. gavusį A klasės pajamas iš BUAB "A1" 2007 m. – 2 764 045 Lt, 2008 m. – 2 980 021 Lt.

Dėl pareigos sumokėti mokesčius nuo gautų A klasės pajamų, sprendime akcentuojama, kad teisingumo ir protingumo principai reikalauja, kad nesąžiningas mokesčių mokėtojas neturėtų nepagrįstai gauti mokesstinės naudos ir išvengti atsakomybės vien dėl to, kad įstatymu yra nustatyta taisyklė, numatanti mokestį išskaičiuojančiam asmeniui bendro pobūdžio pareigą išskaičiuoti ir sumokėti mokestį nuo A klasės pajamų už mokesčio mokėtoją (*LVAT 2010-04-12 nutartis adm. byloje Nr. A438-359/2010*). Sprendime pastebima, kad tam tikrais atvejais, įvertinus gyventojų (mokesčių mokėtojų) atliktus veiksmus, negalima tik formaliai remtis GPMĮ 23 straipsniu, nustatančiu prievolę GPM išskaičiuoti ir sumokėti mokestį išskaičiuojančiam asmeniui, bet būtina taikyti GPMĮ 27 straipsnį, pagal kurį prievolė sumokėti GPM nustatyta ir pajamas deklaruojančiam gyventojui. Inspekcija, remdamasi LVAT praktika (*LVAT 2010-04-12 nutartimi adm. byloje Nr. A438-359/2010, 2010-09-22 sprendimu adm. byloje Nr. A442-965/2010, 2010-09-30 nutartimi adm. byloje Nr. A442-1398/2010*), pažymi, jog, konstatavus MAĮ 69 straipsnio 1 dalyje numatytas sąlygas, GPMĮ 23 straipsnyje įtvirtinta taisyklė, kad gyventojų pajamų mokestį nuo A klasei priskirtų pajamų sumoka mokestį išskaičiuojantis asmuo, nėra taikoma.

Sprendime nurodoma, kad Kauno apygardos teismas 2008-11-06 nutartimi civilinėje byloje Nr. B2-1636-259/2008 iškėlė bankroto bylą BUAB "A1" Bankroto byla minėtai bendrovei inicijuota pagal jos vadovo Pareiškėjo pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo.

Inspekcija sprendime pažymėjo, kad Pareiškėjas, eidamas BUAB "A1" vadovo bei kasininko pareigas ir pasisavinęs jam patikėtą minėtos bendrovės didelės vertės svetimą turtą – 5 744 066,50 Lt, ne tik nulėmė BUAB "A1" bankrotą, padarė didelės turtinės žalos kreditoriams,

tačiau ir išvengė BUAB "A1" kaip mokesčių išskaičiuojančiam asmeniui, tenkančios prievolės išskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą GPM. Atsižvelgdama į tai, kad prievolė sumokėti GPM tenka ne tik mokesčių išskaičiuojančiam asmeniui, bet ir gyventojui (mokesčių mokėtojui), taip pat į tai, kad mokestinės naudos siekė būtent Pareiškėjas, Inspekcija sprendime konstatavo, kad nagrinėjamu atveju GPMĮ 23 straipsnis negali būti taikomas, todėl, pasak Inspekcijos, pagrįstai, vadovaujantis MAĮ 69 straipsnio 1 dalimi, prievolė sumokėti į biudžetą GPM nustatyta Pareiškėjui, kuris, piktnaudžiaudamas mokesčių įstatymais, faktiškai ir gavo mokestinę naudą – pajamas, nuo kurių nebuvo išskaičiuotas ir sumokėtas GPM.

Pareiškėjas pateiktu skundu nesutinka su Inspekcijos sprendimu, motyvuodamas tuo, kad neteisėtais veiksmais gautos pajamos negali būti traktuojamos kaip pajamos GPMĮ 2 straipsnio 14 dalies prasme, t. y. realiai nėra GPM objekto, nes jos gautos neteisėtu būdu iš nusikalstamos veikos.

Mokesčių mokėtojo nuomone, yra būtina atskirti pajamų gavimo teisėtumą sąlygojančias aplinkybes – iš neteisėtos veiklos gautos pajamas bei iš nusikalstamos veikos gautas pajamas.

Skunde nurodoma, kad neteisėta veikla – tai veikla, kuri tampa draudžiama tik pažeidus įstatymo reikalavimus, nustatytus verstis tam tikra legalia veikla, pvz., tinkamai neįregistravus tokios veiklos statuso. Šiuo atveju asmens veikla bus legali, tačiau pats veiklos vykdymas bus neteisėtas.

Pareiškėjo teigimu, nusikalstamos veikos vykdymas yra draudžiamas *per se* ir už tokios veikos vykdymą atsakomybę numato Baudžiamasis kodeksas. Lyginant neteisėtą ir nusikalstamą veiką, galima skirti vieną bendrą bruožą – asmuo, užsiimdamas tokiomis veiklomis, siekia vieno tikslo – ekonominės naudos sau. Pasak Pareiškėjo, gautos pajamos iš šių veiklų vertinamos skirtingai: pajamos iš konkrečios nusikalstamos veikos yra ne apmokestinamos, o konfiskuojamos / gražinamos teisėtam savininkui; neteisėtos veiklos atveju – taikoma administracinė ar baudžiamoji atsakomybė priklausomai nuo veiklos vykdymo masto, bet kartu mokesčių administratorius priskaičiuoja nesumokėtas mokesčines prievoles valstybei.

Pasak Pareiškėjo, GPMĮ ir MAĮ nuostatų kontekste, apmokestinamosiomis pajamomis laikomos tokios pajamos, į kurias asmuo turi reikalavimo teisę ir dėl tokių pajamų neturi kilti jokia būtinybė ar reikalavimas tokias pajamas gražinti. Apmokestinamosioms pajamoms yra priskiriamos ir gautos iš neteisėtos veiklos pajamos, kurios nėra konfiskuojamos ar kitu būdu apribotas disponavimas jomis, įvykdžius mokesčių administratoriaus priskaičiuotas nesumokėtas mokesčines prievoles valstybei.

Skunde nurodoma, kad 2017-01-06 nuosprendžiu baudžiamojoje byloje Nr. 1A-22-449/2017 Lietuvos apeliacinis teismas dalinai pakeitė 2015-04-01 Kauno apygardos teismo nuosprendį baudžiamojoje byloje Nr. 1-19-582/2015, nekeisdamas Pareiškėjui inkriminuojamų nusikalstamų veikų pagal Baudžiamojo kodekso 183 straipsnio 2 dalį kvalifikavimo bei pakeitė nusikalstama veika padarytos turtinės žalos dydį BUAB "A1" – 1 662 422,54 Eur. Nuosprendžiu taip pat buvo tenkintas BUAB "A1" civilinis ieškinys – 1 662 422,54 Eur. Tenkinus civilinį ieškinį, buvo išspręstas BUAB "A1" žalos, kurią ši bendrovė patyrė dėl Pareiškėjo nusikalstamų veikų laikotarpyje nuo 2007-01-01 iki 2008-11-23, atlyginimo klausimas. Nuosprendis yra įsiteisėjęs ir privalomas vykdyti. Skunde akcentuojama, kad Pareiškėjo gautos pajamos, įvykdžius nusikalstamą veiką, netapo jo asmeninėmis lėšomis, Pareiškėjas neįgijo reikalavimo teisės į pasisavintas BUAB "A1" pinigines lėšas sumoje 1 662 422,54 Eur. To nebus, ir sumokėjus apskaičiuotą GPM. Tenkinus BUAB "A1" civilinį ieškinį 1 662 422,54 Eur sumai, Pareiškėjas privalo vykdyti piniginių reikalavimą ieškovei, todėl mokesčių administratoriaus sprendimas, įpareigojantis Pareiškėją sumokėti 206 953,49 Eur GPM, apskaičiuotą nuo piniginių lėšų, priklausančių BUAB "A1" yra nepagrįstas ir neteisėtas.

Pareiškėjo vertinimu, plečiamai aiškinant GPMĮ nuostatas nusikalstamu būdu gautų pajamų atveju, ginčo pajamas galima priskirti ir pridėtinės vertės mokesčio objektui (toliau – PVM) pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymą (toliau – PVMĮ), nusikalstamą veiką traktuojant ir ekonomine veikla.

Skunde taip pat nesutinkama su mokesčių administratoriaus pozicija dėl mokesčių mokėtojo pareigos gautas nusikalstamu būdu pajamas deklaruoti GPMĮ nustatyta tvarka, kas Pareiškėjo pasisakymu, būtų vertinama kaip parodymų davimas prieš save. Akcentuojama, kad Europos Žmogaus Teisingumo Teismas 1993-02-25 byloje *Funke prieš Prancūziją* nurodė, kad vertimas pateikti duomenis mokesčių administratoriui apie neteisėtos veiklos pajamas yra vertimas duoti parodymus prieš save. Teismas, remdamasis Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsniu, pripažino Prancūzijos sprendimą pažeidžiančiu šias procesines garantijas. Pareiškėjas pažymi, kad Lietuvos teisinėje bazėje nėra įstatyminės nuostatos, įtvirtinančios, kad nusikalstamą veiką vykdančio asmens duomenys yra renkami išskirtinai mokesčių mokėjimo kontrolės tikslais ir jie jokių pagrindu nėra perduodami teisėsaugos institucijoms. Nesant tokios įstatyminės nuostatos, Inspekcijos sprendimas, kuriuo buvo pripažinta nuteistojo Pareiškėjo pareiga deklaruoti iš nusikalstamos veikos gautas pajamas, pažeidžia Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą draudimą versti duoti parodymus prieš save, Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio ir Baudžiamojo proceso kodekso 21–22 straipsnio nuostatas.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Pareiškėjas prašo panaikinti Inspekcijos 2017-10-27 sprendimą Nr. 68-173 bei Kauno AVMI sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (7.46-4.7.2) FR0682-359.

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, ginčo šalių argumentus, konstatuoja, jog Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl nurodymų Pareiškėjui sumokėti GPM ir šio mokesčio delspinigius mokesčių administratoriui pripažinus, jog Pareiškėjo nusikalstamu būdu iš BUAB "A1" pasisavintos pinigines lėšos yra GPM objektas. Pareiškėjas nesutikimą su Inspekcijos sprendimu argumentuoja, kad neteisėtais veiksmais gautos pajamos negali būti pripažįstamos pajamomis GPMĮ 2 straipsnio 14 dalies nuostatų prasme. Už nusikalstamos veikos vykdymą numatyta baudžiamoji atsakomybė, pajamos yra gražinamos teisėtam jo savininkui, todėl nepagrįstai mokesčių administratorius priskaičiuoja nesumokėtas mokesčines prievoles valstybei.

Byloje nustatytos faktinės aplinkybės, pagrindžiančios ginčo šalių pozicijas, yra detalios aprašytos ginčijamame Inspekcijos sprendime, taip pat ir šio Komisijos sprendimo aprašomojoje dalyje, todėl Komisija, atsižvelgdama į tai, jų neatkartoja, tačiau sprendime pasisako dėl ginčijamo Inspekcijos sprendimo pagrįstumo, atsižvelgdama į Pareiškėjo skunde išdėstytus nesutikimo su mokesčių administratoriaus sprendimu motyvus ir reikalavimus, apsprendžiančius nagrinėjamo mokesčio ginčo ribas.

Nagrinėjamu atveju pagal baudžiamosios bylos duomenis neginčijamai nustatyta, kad Pareiškėjas 2007–2008 m. iš BUAB "A1" pasisavino 5 744 066 Lt pinigines lėšas, iš jų: 2007 m. – 2 764 045 Lt, 2008 m. – 2 980 021 Lt. Šis juridinis faktas yra nustatytas įsiteisėjusiu Lietuvos apeliacinio teismo 2017-01-06 nuosprendžiu baudžiamojoje byloje Nr. 1A-22-449/2017. Administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ, 2016-06-02 įstatymo Nr. XII-2399 redakcija) 57 straipsnio 4 dalis numato, kad įsiteisėjęs teismo nuosprendis baudžiamojoje byloje yra privalomas teismui, nagrinėjančiam administracines bylas dėl asmens, kuriam priimtas teismo nuosprendis, veiksmų administracinių teisinių pasekmių. MAĮ 72 straipsnio 1 dalis nustato, kad mokesčių administratorius turi teisę apskaičiuoti mokesčių remdamasis kitų valstybės įstaigų ir institucijų aktais ar kitais dokumentais, surašydamas patikrinimo aktą šio įstatymo nustatyta tvarka. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog mokesčių administratorius, nustatydamas Pareiškėjo iš BUAB "A1" gautų piniginių lėšų dydį, jų gavimo bei kt. aplinkybes, pagrįstai rėmėsi *res judicata* galią įgijusiu teismo nuosprendžiu.

Iš Pareiškėjo skunde išdėstytų argumentų matyti, kad Pareiškėjas laikosi pozicijos, jog nusikalstamu būdu gautos (pasisavintos) iš BUAB "A1" pinigines lėšas nepripažintinos GPM objektu. Komisija, pasisakydama dėl pastarųjų Pareiškėjo argumentų, nurodo, kad pagal ginčui aktualiu laikotarpiu galiojusio GPMĮ 5 straipsnio 1 dalį GPM objektas yra gyventojų pajamos, pagal 3 straipsnį pajamų mokesčių moka pajamų gavęs ir (arba) pajamų uždirbęs gyventojas. Pagal GPMĮ 2 straipsnio 14 dalį pajamomis pripažįstamos pozityviosios pajamos, priskiriamos Europos

ekonominių interesų grupės pajamos, taip pat per mokestinį laikotarpį gautas atlygis už atliktus darbus, suteiktas paslaugas, už perduotas ar suteiktas teises, už parduotą ar kitaip perleistą, investuotą turtą ar lėšas ir (arba) kita gauta nauda pinigais ir (arba) natūra, išskyrus šios straipsnio dalies 1–9 punktuose išvardintas gyventojų gaunamas pinigines lėšas ar kitą naudą, kurios nėra laikomos gyventojų pajamomis ir nėra GPM objektas. GPMĮ 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad pajamos pripažįstamos jų gavimo momentu, o to paties straipsnio 2 dalyje (2004-04-08 įstatymo Nr. IX-2103 redakcija, galiojanti nuo 2004-05-01) nurodyta, jog pajamų, išskyrus pozityvias pajamas bei priskiriamas Europos ekonominių interesų grupės pajamas, gavimo momentu laikomas momentas: 1) kai pajamos bet kokia forma faktiškai gaunamos arba 2) kai bet kokia forma išmokamos išmokos, jei pagal šį Įstatymą prievolė išskaičiuoti pajamų mokestį nuo gyventojų pajamų nustatyta mokestį išskaičiuojančiam asmeniui. Komisijos vertinimu, aptartas teisinis reguliavimas atskleidžia, jog įstatymų leidėjas, apibrėždamas GPM objektą, pajamomis pripažįsta *visas* gyventojų gautas pajamas ar naudą (išskyrus GPMĮ 2 str. 14 d. 1–9 punktuose išvardintas), kurių šaltinis yra Lietuvoje ir ne Lietuvoje, gautas iš bet kokios veiklos ir bet kokia forma, neidentifikuodamas pajamų kilmės šaltinio teisėtumo ar neteisėtumo. Konstatavus, jog GPM objektu pripažįstamos tik pajamos, kurių kilmės šaltinis yra teisėta veikla, Komisijos vertinimu, būtų pažeisti mokesčių mokėtojų lygybės bei mokesčių visuotinio privalomumo principai ir asmenys, gavę pajamas iš teisei priešingos veiklos bei nuo jų nemokantys mokesčių, konkurencine prasme atsidurtų geresnėje padėtyje nei tie mokesčių mokėtojai, kurie nuo oficialiai gautų pajamų į valstybės biudžetą sumoka mokesčių įstatymų numatytus mokesčius. Mokesčių mokėtojų lygybės principas įpareigoja, jog, taikant mokesčių įstatymus, visi mokesčių mokėtojai dėl šių įstatymų nustatytų sąlygų būtų lygūs (MAĮ 7 str.) ir kiekvienas mokesčių mokėtojas privalo įstatymų nustatytus mokesčius mokėti laikydamasis mokesčių teisės aktuose nustatytos mokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos (MAĮ 8 str. 1 d.).

Komisija nesutinka su Pareiškėjo argumentais, jog taikant baudžiamąją atsakomybę, iš nusikalstamos veikos gautos pajamos negali būti apmokestintos pagal mokesčių teisės aktus. Šiuo klausimu nurodytina, jog administracinių teismų praktikoje laikomasi pozicijos, kad mokestinė atsakomybė ir baudžiamoji atsakomybė yra dvi skirtingos atsakomybės rūšys, atsirandančios skirtingais pagrindais. Baudžiamajame procese sprendžiamas galimai nusikalstamas veikas padariusių asmenų baudžiamosios atsakomybės klausimas, o mokestiniam procese sprendžiamas mokesčių mokėtojo apmokestinimo klausimas (*LVAT 2012-09-18 nutartis adm. byloje Nr. A438-2100/2012*). Pareiga mokėti mokesčius, atleidimo nuo jų pagrindai bei su tuo susiję klausimai yra reguliuojami mokesčių teisės aktais, todėl baudžiamosios ar administracinės atsakomybės klausimus reglamentuojantys įstatymai šiuo atveju netaikytini. Skiriasi šių teisinių reiškinių pagrindai, skiriasi ir jų esmė bei tikslai, todėl tiek pareiga sumokėti mokesčius, tiek pareiga atsakyti už padarytą nusikaltimą, baudžiamąjį nusizengimą ar administracinės teisės pažeidimą gali egzistuoti vienu metu, kilti dėl vieno ir to paties veiksmo ar jo rezultato, tačiau nėra susijusios tiesioginiu priežastiniu ryšiu (*LVAT 2007-05-28 sprendimas adm. byloje Nr. A6-238/2007, 2012-09-18 nutartis adm. byloje Nr. A438-2100/2012*). Mokesčiai apibrėžiami kaip mokesčių įstatymuose mokesčių mokėtojui nustatyta pinigine prievole valstybei, kuri nėra asmens baudimas už padarytą pažeidimą, bet mokesčių teisinių santykių išraiška (žr. pvz., *Konstitucinio Teismo 1998-10-09 nutarimą, 2002-06-03 nutarimą, LVAT 2011-03-24 nutartį adm. byloje Nr. A442-1056/11, 2010-12-23 nutartį adm. byloje Nr. A442-1712/10 ir kt.*). LVAT nuomone, remiantis fiskalinio neutralumo principu, baudžiamajoje byloje sprendžiamas lėšų teisėtumo klausimas niekaip neįtakoja mokesčių teisinių santykių, nes nepriklausomai nuo to, ar šios lėšos gautos teisėtai, ar ne, jos gali būti apmokestintos pagal atitinkamo mokesčių įstatymo nuostatas (*LVAT 2017-09-12 nutartis adm. byloje Nr. A-957-438/2017*). Apibendrinant tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, jog už tą patį teisės pažeidimą asmeniui gali būti taikomos skirtingos teisinės atsakomybės rūšys, tokiu būdu, Pareiškėjo patraukimas baudžiamojon atsakomybėn neeliminuoja jo kaip mokesčių mokėtojo pareigos, atsirandančios mokesčių įstatymų pagrindu, sumokėti mokesčius nuo pajamų, gautų nusikalstamu būdu.

Komisija, pasisakydama dėl Pareiškėjo skundo motyvo, jog Lietuvos apeliacinio teismo 2017-01-06 nuosprendžiu baudžiamajoje byloje Nr. 1A-22-449/2017 Pareiškėjas įpareigotas

atlyginti civiliniam ieškovui BUAB "A1" 1 663 596,65 Eur turtinę žalą, pažymi, kad pastaroji aplinkybė niekaip nepaneigia Pareiškėjo pajamų gavimo fakto iš BUAB "A1" 2007–2008 m., kas be kita ko, yra apmokestinimo pagrindas. Kaip jau minėta šiame sprendime, už tą patį teisės pažeidimą asmeniui gali būti taikomos skirtingos teisinės atsakomybės rūšys. Byloje konstatavus, jog ginčo pajamos yra Pareiškėjo faktiškai gautos, pagrįstai mokesčių administratorius, vadovaudamasis GPMĮ nuostatomis ir atsižvelgdamas į pajamų gavimo faktą bei momentą, Pareiškėjo iš BUAB "A1" pasisavintas pinigines lėšas priskyrė GPM objektui ir nuo jų už 2008 m. apskaičiavo mokėtiną GPM sumą.

Dėl Pareiškėjo išsakytų argumentų, susijusių su gautų pajamų deklaravimo pareiga, Komisija sutikdama su Inspekcijos pozicija, pažymi, kad GPMĮ imperatyviai įtvirtinta mokesčių mokėtojo prievolė, gavus apmokestinamųjų pajamų, jas deklaruoti, nuo jų apskaičiuoti bei sumokėti į biudžetą GPM minėto įstatymo nustatyta tvarka ir terminu (GPMĮ 27 str. 1 d.). Toks teisinis reguliavimas bei šių nuostatų atkartojimas ginčijamame Inspekcijos sprendime, Komisijos vertinimu, negali būti aiškinamas kaip reiškiantis vertimą duoti parodymus prieš save.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, konstatuoja, jog mokesčių administratorius ginčo byloje surinko pakankamai įrodymų, patvirtinančių Pareiškėjo mokesstinės prievolės atsiradimo pagrindą ir jos dydį, detalai išanalizavo ir teisingai vertino surinktų įrodymų visumą, tinkamai taikė ginčo teisinius santykius reglamentuojančias teisės normas. Todėl skundžiamas Inspekcijos sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas, panaikinti jį Pareiškėjo skunde išdėstytais motyvais nėra teisinio pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi,
n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2017-10-27 sprendimą Nr. 68-173.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokesstinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė